

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ
ΠΡΩΤΟ ΤΜΗΜΑ

ΥΠΟΘΕΣΗ
È È ΚΑΤΑ ΕΛΛΑΔΟΣ
(Προσφυγή υπ' αριθ. 61773/08)

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟ

10 Μαΐου 2011

*Η παρούσα απόφαση είναι οριστική, αλλά μπορεί να υποστεί
αναθεωρήσεις στη φάση της εκδοτικής επιμέλειας.*

Στην υπόθεση È È κατά Ελλάδα,

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (Πρώτο Τμήμα), αφού συνεδρίασε σε Επιτροπή αποτελούμενη από τους:

Ανατόλι Κόβλερ, *Πρόεδρος,*

Γεώργιο Νικολάου,

Μιριάνα Λαζάροβα Τραϊκόβσκα, *Δικαστές,*

και τον Αντρέ Γουάμπαχ, *Βοηθό Γραμματέα του Τμήματος,*

Αφού συσκέφθηκε κεκλεισμένων των θυρών στις 12 Απριλίου 2011,

Εκδίδει την ακόλουθη απόφαση, η οποία υιοθετήθηκε την τελευταία ως άνω ημερομηνία:

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

1. Η υπόθεση αποτελεί απόρροια της προσφυγής υπ' αριθ. 61773/08 κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας, η οποία κατατέθηκε στο Δικαστήριο σύμφωνα με το άρθρο 34 της Σύμβασης για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών («η Σύμβαση») στις 18 Νοεμβρίου 2008 από τον κ. Γεράσιμο Μπούλιαρη («ο προσφεύγων»), έλληνα υπήκοο.

2. Ο προσφεύγων εκπροσωπήθηκε από δικηγόρο Ναυπλίου κ. Γ. Γεωργά. Η Ελληνική Κυβέρνηση («η Κυβέρνηση») εκπροσωπήθηκε από τους αντιπροσώπους του πληρεξουσίου της, κα. Γ. Παπαδάκη, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, και κα. Μ. Γερμάνη, Δικαστική Αντιπρόσωπο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

3. Στις 4 Μαΐου 2010 ο Πρόεδρος του Πρώτου Τμήματος αποφάσισε να κοινοποιήσει την προσφυγή στην Κυβέρνηση.

Σύμφωνα με το Πρωτόκολλο 14, η προσφυγή ανατέθηκε σε Επιτροπή τριών δικαστών.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ

4. Ο προσφεύγων γεννήθηκε το 1953 και είναι κάτοικος Κορίνθου.

5. Στις 28 Ιουλίου 2000 ο προσφεύγων συμμετείχε σε τροχαίο ατύχημα. Στις 20 Νοεμβρίου 2001 ασκήθηκε εναντίον του ποινική δίωξη για ανθρωποκτονία από αμέλεια και πρόκληση σωματικής βλάβης από αμέλεια.

6. Στις 15 Νοεμβρίου 2005 το Τριμελές Πλημμελειοδικείο Κορίνθου έκρινε τον προσφεύγοντα ένοχο και τον καταδίκασε σε φυλάκιση 16 μηνών με αναστολή (απόφαση υπ' αριθ. 3625/2005). Ο προσφεύγων άσκησε έφεση αυθημερόν.

7. Με την υπ' αριθ. 129/2008 απόφασή του, η οποία δημοσιεύθηκε στις 29 Ιανουαρίου 2008, το Τριμελές Εφετείο (Πλημμελημάτων) Ναυπλίου μείωσε την ποινή του σε φυλάκιση 13 μηνών με αναστολή.

8. Στις 25 Φεβρουαρίου 2008 ο προσφεύγων κατέθεσε αίτηση αναίρεσης κατά της απόφασης του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου, επικαλούμενος παραβίαση των δικαιωμάτων του σύμφωνα με το άρθρο 6 παρ. 2 και 3(ε) της Σύμβασης.

9. Με την υπ' αριθ. 1566/2008 απόφασή του, η οποία δημοσιεύθηκε στις 12 Ιουνίου 2008, ο Άρειος Πάγος απέρριψε την αίτηση αναίρεσης του προσφεύγοντος, κρίνοντας ότι η απόφαση του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου ήταν επαρκώς αιτιολογημένη και ότι δεν υπήρχαν ενδείξεις παραβίασης των υπερασπιστικών

δικαιωμάτων του προσφεύγοντος. Η απόφαση αυτή καθαρογράφηκε στις 9 Ιουλίου 2008.

NOMΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

I. ΠΡΟΒΑΛΛΟΜΕΝΗ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΠΑΡ. 1 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΛΟΓΩ ΤΗΣ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

10. Ο προσφεύγων παραπονείται ότι η διάρκεια της διαδικασίας είναι ασυμβίβαστη με την απαίτηση για εκδίκαση της υπόθεσης σε εύλογο χρόνο σύμφωνα με το άρθρο 6 παρ. 1 της Σύμβασης, το οποίο προβλέπει τα εξής:

«Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα όπως η υπόθεσίς του δικασθή δικάως, δημοσία και εντός λογικής προθεσμίας υπό ανεξαρτήτου και αμερολήπτου δικαστηρίου, νομίμως λειτουργούντος, το οποίον θα αποφασίση, είτε επί των αμφισβητήσεων επί των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του αστικής φύσεως, είτε επί του βασίμου πάσης εναντίον του κατηγορίας ποινικής φύσεως».

11. Η Κυβέρνηση αμφισβήτησε τον ισχυρισμό αυτό.

12. Η περίοδος που πρέπει να ληφθεί υπόψη αρχίζει στις 20 Νοεμβρίου 2001, όταν ασκήθηκε ποινική δίωξη κατά του προσφεύγοντος, και λήγει στις 9 Ιουλίου 2008, όταν καθαρογράφηκε η απόφαση υπ' αριθ. 1566/2008 του Αρείου Πάγου. Συνεπώς, η διάρκεια της διαδικασίας υπερέβη τα έξι έτη και επτά μήνες για τρεις βαθμούς δικαιοδοσίας.

A. Επί του παραδεκτού

13. Το Δικαστήριο σημειώνει ότι το παράπονο αυτό δεν είναι προφανώς αβάσιμο κατά την έννοια του άρθρου 35 παρ. 3(α) της Σύμβασης. Επίσης, σημειώνει ότι δεν είναι απαράδεκτο για άλλους λόγους. Ως εκ τούτου, πρέπει να κηρυχθεί παραδεκτό.

B. Επί της ουσίας

14. Το Δικαστήριο επαναλαμβάνει ότι ο εύλογος χρόνος της διαδικασίας πρέπει να αξιολογείται ενόψει των περιστάσεων της υπόθεσης και με βάση τα κριτήρια που έχει θεσπίσει στη νομολογία του, ιδίως την πολυπλοκότητα της υπόθεσης και τη συμπεριφορά του προσφεύγοντος και των αρμόδιων αρχών (βλ., μεταξύ πολλών άλλων, *Pélissier και Sassi κατά Γαλλίας* [GC], No. 25444/94, παρ. 67, ECHR 1999-II).

15. Το Δικαστήριο έχει συχνά διαπιστώσει παραβιάσεις του άρθρου 6 παρ. 1 της Σύμβασης σε υποθέσεις που εγείρουν παρόμοια ζητήματα με την παρούσα (βλ. την προαναφερθείσα απόφαση στην υπόθεση *Pélissier και Sassi κατά Γαλλίας*).

16. Αφού εξέτασε όλα τα στοιχεία που του υποβλήθηκαν, το Δικαστήριο θεωρεί ότι η Κυβέρνηση δεν παρουσίασε κάποιο γεγονός ή επιχείρημα που θα μπορούσε να το πείσει να καταλήξει σε διαφορετικό συμπέρασμα στην κρινόμενη υπόθεση. Έχοντας υπόψη τη νομολογία του, το Δικαστήριο κρίνει ότι στην παρούσα υπόθεση η διάρκεια της διαδικασίας υπήρξε υπερβολική και δεν ικανοποιεί την απαίτηση για εκδίκηση της υπόθεσης εντός εύλογου χρόνου.

Ως εκ τούτου, υπήρξε παραβίαση του άρθρου 6 παρ. 1.

II. ΑΛΛΕΣ ΠΡΟΒΑΛΛΟΜΕΝΕΣ ΠΑΡΑΒΙΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

17. Τέλος, ο προσφεύγων παραπονείται σύμφωνα με τα άρθρα 6 παρ. 1, 2 και 3 της Σύμβασης σχετικά με το δικαίωμα χαρακτήρα της διαδικασίας. Ισχυρίζεται ότι η καταδίκη του ήταν αβάσιμη, ότι τα εθνικά δικαστήρια παραβίασαν το τεκμήριο της αθωότητας και ότι καταπατήθηκαν τα υπερασπιστικά του δικαιώματα.

18. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι, ενώ το άρθρο 6 της Σύμβασης εγγυάται το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη, δεν θεσπίζει κανόνες σχετικά με το παραδεκτό των αποδείξεων ή τον τρόπο αξιολόγησής τους, καθώς αυτά τα ζητήματα ρυθμίζονται κατ' αρχήν από το εθνικό δίκαιο και τα εθνικά δικαστήρια. Ειδικότερα, το Δικαστήριο δεν είναι αρμόδιο να κρίνει τα πραγματικά ή νομικά σφάλματα στα οποία υποτίθεται ότι υπέπεσε το εθνικό δικαστήριο, παρά μόνο στο βαθμό που παραβιάζουν δικαιώματα και ελευθερίες που προστατεύονται από τη Σύμβαση (βλ., μεταξύ πολλών άλλων, *García Ruiz κατά Ισπανίας* [GC], No. 30544/96, παρ. 28-29, ECHR 1999-I).

19. Στην κρινόμενη υπόθεση, τα παράπονα του προσφεύγοντος σχετικά με τον άδικο χαρακτήρα της διαδικασίας αφορούν τέταρτο βαθμό δικαιοδοσίας. Ειδικότερα, καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων, ο προσφεύγων είχε κάθε δυνατότητα να αναπτύξει τα επιχειρήματά του και δεν υπάρχει κανένα στοιχείο στη δικογραφία που να δείχνει ότι η διεξαγωγή και αξιολόγηση των αποδείξεων χαρακτηρίζονταν από αυθαιρεσία ή ότι η διαδικασία ήταν άδικη, θέτοντας ζήτημα σύμφωνα με το άρθρο 6. Επιπλέον, δεν υπάρχει καμία ένδειξη στη δικογραφία ότι παραβιάστηκε το τεκμήριο της αθωότητας. Επίσης, οι αποφάσεις των εθνικών δικαστηρίων είχαν επαρκή αιτιολογία. Ειδικότερα, στην υπ' αριθ. 1566/2008 απόφασή του ο Άρειος Πάγος αναφέρει με σαφήνεια ότι η απόφαση του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου είναι επαρκώς αιτιολογημένη και ότι δεν υπήρξε παραβίαση των υπερασπιστικών δικαιωμάτων του προσφεύγοντος.

20. Ενόψει των προαναφερθέντων, τα παράπονα του προσφεύγοντος είναι προφανώς αβάσιμα και πρέπει να απορριφθούν σύμφωνα με το άρθρο 35 παρ. 3(α) και 4 της Σύμβασης.

III. ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 41 ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

21. Σύμφωνα με το άρθρο 41 της Σύμβασης:

«Εάν το Δικαστήριο κρίνει ότι υπήρξε παραβίαση της Σύμβασης ή των Πρωτοκόλλων της, και αν το εσωτερικό δίκαιο του Υψηλού Συμβαλλόμενου Μέρους δεν επιτρέπει παρά μόνο ατελή εξάλειψη των συνεπειών της παραβίασης αυτής, το Δικαστήριο χορηγεί, εφόσον είναι αναγκαίο, στον παθόντα δίκαιη ικανοποίηση».

22. Ο προσφεύγων δεν κατέθεσε αίτηση δίκαιης ικανοποίησης. Ως εκ τούτου, το Δικαστήριο κρίνει ότι δεν υπάρχει λόγος να του επιδικάσει κάποιο ποσό για το λόγο αυτό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΝΩΤΕΡΩ ΛΟΓΟΥΣ, ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΟΜΟΦΩΝΑ

1. *Κηρύσσει* παραδεκτό το παράπονο σχετικά με την υπερβολική διάρκεια της διαδικασίας και απαράδεκτη την υπόλοιπη προσφυγή.

2. *Κρίνει* ότι υπήρξε παραβίαση του άρθρου 6 παρ. 1 της Σύμβασης.

3. *Κρίνει* ότι δεν υπάρχει λόγος να χορηγήσει στον προσφεύγοντα δίκαιη ικανοποίηση.

Έγινε στα Αγγλικά και κοινοποιήθηκε γραπτώς στις 10 Μαΐου 2011 σύμφωνα με τον Κανόνα 77 παρ. 2 και 3 του Κανονισμού του Δικαστηρίου.

Αντρέ Γουάμπαχ

Ανατόλι Κόβλερ

ΒΟΗΘΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

(υπογραφή)

(υπογραφή)

Ακριβής μετάφραση από τα Αγγλικά του συνημμένου εγγράφου
Αθήνα, 25 Μαΐου 2011

Ο μεταφραστής του Υπουργείου Εξωτερικών-Βασίλειος Δ. Μπελεκούκιας